

מ"ת 1565/03/16 - מדינת ישראל נגד ויטלי סבין

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

08 מרץ 2016

מ"ת 1565-03-16 מדינת ישראל נ' סבין(עציר)

מ"ת 1563-03-16

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
ויטלי סבין (עציר)
המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ המשיב: עו"ד רונן אביב - ס. ציבורית

המשיב בעצמו באמצעות יחידת הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום לפיו ביום 29.2.16, בשעה 22:25, נהג המשיב ברכב פרטי בשד' ירושלים בקרית ים. שוטר ופקח אשר עצרו רכבים לביקורת, סימנו למשיב לעצור, המשיב עצר את רכבו ומשהתקרב השוטר לרכבו, המשיב פתח בנסיעה ובמנוסה מהמקום. השוטר והפקח סימנו למשיב לעצור, אולם הוא לא ציית להוראותיהם והמשיך במנוסתו. סמוך לצומת רפאל המשיך המשיב בנהיגה מהירה, לא ציית לאור אדום ברמזור, חצה את הצומת באור אדום, המשיך בנסיעה רצופה, עלה על נתיב מטרונית, סטה בכיוון נסיעתו ונסע נגד כיוון התנועה תוך שהוא מסכן רכבים הבאים ממולו וממשיך בנסיעה תוך שהוא סוטה לכיוון נסיעתו, עלה על אי תנועה, המשיך בנסיעה על המדרכה. בסופו של דבר נכנס בנסיעה לאזור מיוער, ירד מרכבו והמשיך להימלט רגלית מהשוטרים עד אשר נתפס על ידם. לכשנתפס, ועלה החשד כי הוא שיכור, התבקש ע"י שוטר ליתן דגימת אוויר ינשוף, סירב לבדיקת שכרות במכשיר ינשוף ונמצא שיכור. עוד התברר כי אותה עת נהג ברכב כשהוא בלתי מורשה לנהיגה, וללא ביטוח.

המשיב הואשם אפוא בעבירות הבאות:

אי ציות להוראת שוטר במדים - עבירה לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה; נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה; נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 לפקודת הביטוח רכב מנועי; נהיגה ברמזור אדום - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה; נהיגה נגד כיוון התנועה - עבירה לפי תקנה 37 לתקנות התעבורה; נהיגה בשכרות - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה; נהיגה על מדרכה - עבירה לפי תקנה 38(א) לתקנות התעבורה; שימוש בנתיב שנועד לרכב אחר - עבירה לפי תקנה 34 לתקנות התעבורה; סטייה מנתיב נסיעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 40 לתקנות התעבורה.

ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה למעט בכל הנוגע לעבירה של נהיגה בשכרות. לטענת הסנגור המלומד לא השתכללה עבירה של נהיגה בשכרות עקב סירוב להיבדק בדיקת שיכרות. טוען הסנגור כי המשיב סבל מכאבים עזים בחזה ולכן לא יכול היה לבצע בדיקת נשיפה במכשיר ינשוף. כתימוכין לעמדתו זו, הגיש הסנגור מזכר מחומר החקירה שנערך ע"י השוטר משה בצלאל, המחזק לגישתו את טענת המשיב כי עקב כאבים בחזה לא יכול היה לבצע בדיקת נשיפה במכשיר ינשוף.

מחומר החקירה עולה תמונה של אירוע שאין להפריז בחומרתו; שוטר ופקח אשר עבדו במהלך משמרת לילה, בניידת שיטור משולב, ביצעו ביקורות שגרתיות בשד' ירושלים לפני מתחם 'ויקטורי', כאשר לפתע הגיע רכב המשיב כשהוא לבדו ברכב. השוטרים סימנו למשיב עם פנס לעצור בצד, המשיב האט את מהירות נסיעתו, נראה היה, שהוא מתכוון לעצור במקום, ולעצור היכן שסימן לו השוטר. אלא, שהמשיב המשיך בנסיעה איטית, עבר את השוטר כאשר האחרון ניגש אליו, לפתע פתח המשיב בנסיעה מהירה לכיוון מערב אל גשר מנחם בגין ונמלט. השוטר, יחד עם השותף שלו למשמרת, נכנסו בריצה לניידת, ודלקו אחרי המשיב תוך שהם שומרים על קשר עין רצוף עמו כל הנסיעה.

השוטרים מתארים בדוחותיהם את נהיגתו הפרועה של המשיב כאשר הוא חוצה רמזור אדום בדרך, עובר שמאלה לנתיב של המטרונית, ממשיך משם לנתיב הנגדי כאשר רכבים נוסעים בכיוון הנגדי ונהגים אשר היו באותן מכוניות היו חייבים לבלום כדי למנוע תאונה. המשיב עבר בין המכוניות תוך שהוא מזגזג ביניהן, אח"כ פונה שמאלה לרחוב האילנות, נכנס באי תנועה, ממשיך בנסיעה פרועה וכל זאת שהשוטרים דולקים אחריו ומסמנים לו לעצור ואף מזעיקים ניידות בקשר על מנת לסייע במעצרו של המשיב. המשיב המשיך, כאמור, בנהיגה פרועה, לא נשמע להוראות השוטרים במערכות הכריזה, הגיע חזרה לשד' ירושלים, המשיך בנסיעה מזרחה, עבר ברמזור אדום בפינת הרחובות ירושלים ואילנות, המשיך לכיוון גשר מנחם בגין, בירידה ממנו פנה ימינה לחניון מול מרכזית הקריות, שם עלה על מדרכה, ירד ממנה, איבד שליטה על הרכב, כאשר הרכב מסתובב במקום. בסיום פנה שמאלה לתוך תעלה, עלה עליה ונכנס לשטח מיוער. לכשנעצר ירדו השוטרים מהניידת ורצו לכיוונו, המשיב פתח בריצה רגלית לתוך היער לכיוון דרום תוך שהם שומרים על קשר עין רצוף עמו עד שלבסוף תפסו אותו ואזקו אותו. כאשר נתפס נשאל ע"י השוטרים מדוע ברח, המשיב לא ענה. השוטר מציין כי נדף מפיו ריח חזק של אלכוהול.

מבדיקת מסוף שנערכה נמצא כי הוא מבוקש לחקירה על אירוע דקירה ופציעה ובנוסף הוא לא אווז ברישיון נהיגה, מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. גם הרכב שבו נהג היה דרוש לחקירה בתחנת מעלות, הרכב רשום על שם 'ודים ולינסקי' אשר נמצא במעצר בית על אירוע דקירה כאמור. השוטרים דרשו מהמשיב לבצע בדיקת נשיפה במכשיר ינשוף על מנת לבדוק נוכחותו של אלכוהול בגופו, המשיב לא הסכים, ואמר שהוא לא נהג ברכב, השוטר מציין כי הוא הבהיר למשיב את ההשלכות של מי שמסרב לבדיקת ינשוף לפיהן יראו אותו כמי שנהג שיכור.

המשיב עוכב לחקירה בתחנת המשטרה ומסר גרסה. לאחר שהוזהר כדן ונועץ בעורך דין המתינו החוקרים עד להגעתו של עורך הדין, ולאחר פגישה בין עורך הדין למשיב התחדשה חקירתו של המשיב.

בחקירה טען כי אף אחד לא הסביר לו אם הוא רוצה לעבור בדיקת ינשוף, לדבריו הוא צריך לעבור בדיקה רפואית וככל שצריך הוא מוכן לתת בדיקת דם. עוד טען כי היה חסר לו אוויר, כלשונו כאשר נעצר ע"י השוטרים נאמר לו על ידם כי יש לו מספיק אוויר. אשר לאירוע, המשיב מאשר כי התבקש ע"י השוטרים לעצור והוא לא עצר ונמלט מהם. עוד הוא מאשר כי לא היה ברשותו רישיון נהיגה.

בחומר החקירה מצוי דו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשיכרות המפרט את נסיבות עצירת רכבו של המשיב. בסעיף 8 לטופס רושם השוטר כי הפנה דרישה למתן דגימת נשיפה למשיב לשם איתור אלכוהול בגופו. כמו כן הוסבר לו כי ככל שיסרב לדרישה, יראו אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשיכרות, שלצידה עונש של פסילה בפועל למשך שנתיים לפחות ועונשים נוספים הקבועים בחוק "וכי גם טעמים רפואיים אינם עילה מוצדקת לסרב להיבדק". לצד הסבר זה סימן השוטר כי המשיב סירב למסור את הדגימה המבוקשת לבדיקה. פרטיו של המשיב מצוינים לצד ההסבר האמור וחתימתו מתנוססת לצד ההסבר. יתרה מזו, כאשר נשאל בתחקור שנערך לו מדוע סירב להיבדק בדיקת ינשוף טען "כי אני לא הנהג". כאשר נשאל "האם ברצונך להוסיף דבר מה", השיב "לא". דברים אלה מצטרפים לדו"ח הפעולה המפורט לעיל בדבר מנוסתו של המשיב מהשוטרים.

הנה כי כן קיימת תשתית ראייתית מבוססת היטב התומכת באישומים המיוחסים למשיב. לא מצאתי, בשלב זה של ההליך, ונוכח הרף הראייתי הנדרש בהליך שבפני, כי יש בטענות שהעלה הסנגור המלומד כדי לכרסם בחומר הראיות או לשמוט את התשתית הראייתית התומכת באישום הנהיגה בשכרות המיוחס למשיב.

אשר למסוכנות הנובעת מפני המשיב, על דרך הכלל אין מקום לעצור בעבירות תעבורה אלא אם כן מדובר באירוע תעבורתי חמור במיוחד והמסוכנות העולה מהנסיבות היא כזו אשר מחייבת את מעצרו של המשיב. הנסיבות, כפי שהוטעם בהרחבה, הינן נסיבות חמורות ביותר; מדובר באירוע הנושק לעבירה של סיכון אדם בנתיבי תחבורה לפי סעיף 332 לחוק העונשין, שהעונש בצידה הוא 20 שנות מאסר והיא בתחום סמכותו של בית משפט מחוזי. גם בהיבט התעבורתי נודעת חומרה יתרה למעשיו הלכאוריים של המשיב. נהג הנהג באופן פרוץ בכבישים, נמלט מהשוטרים, הדולקים אחריו ולא בוחל בסיכון יתר המשתמשים בדרך, תוך שהוא עובר ברמזורים אדומים, עולה על מדרכה, נוסע בנתיב הנגדי נגד כיוון הנסיעה ומסכן נהגים אחרים, הדין לגביו הוא כי הוא מסוכן ביותר ומקומו מאחורי סורג וברז.

ואם לא די במסוכנות הרבה שהפגין המשיב באירוע עצמו, עיון בעברו הפלילי מלמד כי לחובתו 9 הרשעות פליליות, האחרונה שבהן היא בעבירות איומים, תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סכין וניסיון לפציעה, מחודש מאי 2013, בגינה ריצה מאסר בפועל של 20 חודשים. הרשעה קודמת של הנאשם היא משנת 2015 בשורה ארוכה של עבירות הכוללות עבירות תחבורתיות, וביניהן נהיגה פוחזת של רכב, שבל"ר ונטישה במקום אחר, נהיגה ללא רישיון נהיגה וכן עבירות של תקיפת שוטרים, חבלה במזיד לרכב, פריצה לרכב, העלבת עובד ציבור. אף בגין עבירות אלה ריצה עונש מאסר לתקופה של 16 חודשים. הרשעות קודמות בעברו של הנאשם כוללות עבירות רכוש ועבירות אלימות נוספות וביניהן אף שוד מזוין שאף בגינה ריצה עונש מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים. כמו כן בעברו הפלילי הרחוק יותר עבירות רכוש רבות. כמו כן, קיימים שני מב"דים בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

בנסיבות מצטברות אלה, אין מנוס מהמסקנה, כי רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב היא גבוהה מאוד ולא ניתן לאיינה אלא במעצר מאחורי סורג ובריח, ומעצר בהשמה ביתית או שחרור לחלופה לא יסכנו.

חרף גילו הצעיר של המשיב, והעובדה כי ריצה בעבר עונשי מאסר, נראה כי הוא לא נרתע מלשוב ולהפר את החוק, בז לאוכפי החוק, מסכן את הציבור, באופן הגובל בסכנת חיים, ואף נוהג ללא רישיון נהיגה, כשהוא שיכור.

למעלה מן הצורך, לאור מסקנתי האמורה, אתייחס אף לשאלת שחרורו של המשיב לחלופה.

שמעתי את החלופות המוצעות, מדובר בארוסתו של המשיב, ובסבתו. לאחר שבחנתי את השתיים שהעידו בפניי ארוכות ונחקרו, לא התרשמתי כי יש בכוחן של החלופות המוצעות, כדי לשמש מקור סמכות מציב גבולות עבור המשיב. סבתו מבוגרת, לא מתגוררת ביחד עם בני הזוג, והרושם המתקבל הוא כי אינה דמות סמכותית בעלת מסוגלות להציב גבולות למשיב, אשר כפי שעולה מהרישום הפלילי שלו, עבר עבירות רבות מאוד. כך גם לגבי ארוסתו, אשר מדבריה עולה, כי השניים אף הסתכסכו עובר ללידת בנה, והמשיב עזב את הבית.

כך או כך, מסקנתי היא כי בנסיבות החריגות של המקרה שבפניי, יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים וכך אני מורה.

כמו כן, אני מורה על פסילתו של המשיב מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, ומנהיגה על כל כלי רכב מנועי, עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

החלטה זו תשמש אסמכתא למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

ניתנה והודעה היום כ"ח אדר א'
תשע"ו, 08/03/2016 במעמד
הנוכחים.
שלמה בנג'ו, שופט

שם הקלדנית: הילה ק. + רוית א.